

Eduardas EICHVALDAS

Gimė 1795 metais Mintaujoje (Jelgavoje), Latvijoje. 1814–1817 m. studijavo mediciną ir gamtos mokslus Berlyno ir Paryžiaus universitetuose, vėliau keliavo po Vakarų Europą – Šveicariją, Angliją. 1819 m. grįžo į tėviškę ir Vilniaus universitete apgynė medicinos daktaro disertaciją. 1819–1821 m. dirbo gydytoju Latvijoje, Aizputėje. 1821 m. Dorpate (Tartu) apgynė habilituoto daktaro disertaciją, dėstė tame pačiame universitete, vėliau Kazanės universitete.

1827 m. vadovavo Vilniaus universiteto Zoologijos ir lyginamosios anatomijos katedrai. 1832–1838 m. dėstė zoologiją ir lyginamąją anatomiją Vilniaus medicinos-chirurgijos akademijoje. 1835–1851 m. dėstė Peterburgo medicinos-chirurgijos akademijoje zoologijos kursą, o 1839–1855 m. dar skaitė paleontologijos kursą Peterburgo kalnakasybos institute.

Dirbdamas Vilniuje tyrė Lietuvos, Baltarusijos, Ukrainos florą, fauną, domėjosi paleozoologija. 1829 m. organizavo kompleksinę ekspediciją po Pietų Lietuvą, tyrė Volynės ir Podolės gamtines sąlygas. 1830 m. aprašė molio ir smėlio atodangas Ventos krantuose prie Papilės. Surinktą medžiagą apibendrinio veikle „Lietuvos, Volynės ir Podolės gamtos bruožai“ (1830). 1829–1831 m. išleido studentams skirtą trijų dalių vadovėlį „Specialioji zoologija“. Nuo 1838 m. iki mirties gyveno ir dirbo Peterburge.

Mirė 1876 m. lapkričio 16 d. Peterburge.